

РЕШЕНИЕ

№ 5383

гр. София, 06.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 10.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **11203** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.171, т.1, б.“е“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Т. Б. Д. срещу заповед № 11609/13.03.2012г., издадена от Началника на група „АНД“ при Отдел „Пътна полиция“ на Столична Дирекция на вътрешните работи (ОПП-СДВР), с която на основание чл.171, т.1, б.“е“, във връзка с чл.172, ал.1 от ЗДвП на оспорващия е наложена принудителна административна мярка (ПAM) – изземване на свидетелството за управление на МПС (СУМПС) за управление на МПС без налична „Гражданска отговорност“ на автомобилистите (ГО) до представяне на сключена валидна застраховка.

Оспорващият счита, че заповедта е необоснована, неправилна и незаконосъобразна. Счита, че, тъй като той не е собственик на МПС, посочено в заповедта, то и не негово е било задължението да сключи застраховката.

Представя застраховка, сключено от собственика на МПС преди заповедта. Посочва и друга заповед (№11774/14.03.2012г.), налагаща същата ПAM. Счита, че не може за едно и също административно нарушение да му се налагат две отделни административни наказания. Добавя, че при връчването на двете заповеди СУМПС му е било отнето с мотива, че към момента са му били отнети всички контролни точки. Моли съда да отмени заповедта. Оспорващият не е направил претенция за присъждане на разноски.

Ответната страна – Началникът на група „АНД“ към ОПП-СДВР, чрез юрисконсулт

Ч., моли съда да отхвърли жалбата и да потвърди оспорената заповед като правилна и законосъобразна. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взима становище.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

С акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с бл. № 0468522/29.02.2012г. (лист 12 от делото) е установено, че на въпросната дата, в 21.10ч., в С., по [улица], осповащият е управлявал лек автомобил Волво ХС90 рег.номер С 0788 МХ, собственост на трето лице – Д. С. К., без сключена задължителна застраховка „ГО”. АУАН е подписан от оспорващия без възражения.

Въз основа на АУАН е издадено наказателно постановление (НП) №11609/13.03.2012г. на Началника на група „АНД” при ОПП-СДВР (л.13), с което за нарушение на чл. 315, ал. 1, предл. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ) на лицето е е наложено административно наказание – глоба в размер на 400 лева на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ. В НП е посочено, че на лицето с влезли в сила НП са отнети 39 контролни точки и му остават 0 контролни точки.

Въз основа на АУАН е издадена и оспорената заповед. С нея на лицето е наложена ПАМ мярка по чл. 171, т.1, б.”е” от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до предоставяне на сключена валидна застраховка.

По делото оспорващият е представил застрахователна полица № 11112000700180 (л.35), сключена от собственика на автомобила, за автомобил Волво ХС90 рег.номер С 0788 МХ, собственост на трето лице – Д. С. К.. В полицата е посочена дата на сключване - 01.03.2012г., и начало на действието - 01.03.2012г., 11,00ч. – тоест, това е следващият ден след съставянето на АУАН.

По делото са представени още: удостоверение (без подпис) от Български автомобилен съюз (л.6 и 34) за обстоятелството, че оспорващият е завършил курс за допълнително обучение по ЗДвП и удостоверението „... може да послужи пред органите на МВР за възстановяване до 1/3 на предвидените точки...“; справка за извършените от водача нарушения (л.7-8 и 14); друга заповед (л.9) за налагане на същата ПАМ за същото по вид нарушение, извършено на 01.03.2012г.; копие на контролен талон за „ГО“ с перфорации - 1-10, март, 2012г.; копие от талона на автомобила (л.37-38), граждански договор между оспорващия и собственика на автомобила (л.39).

От правна страна:

Оспорената заповед е връчена на адресата си на 09.10.2012г., видно от отбелязване върху самата нея (л.10). Жалбата е подадена до съда с вх.№ 24912 от 23.10.2012г. - в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл.149, ал.1 от АПК. Оспорващият има право и интерес от оспорването. С оглед това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е основателна, но по следните съображения.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по

издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл.172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл.171, т.1, т.2, 4, т.5, б.”а” и т.6 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. По делото е представена заповед № I з-1393 от 09.08.2007г. (л.15) на Министъра на вътрешните работи за упълномощаване на определена категория длъжностни лица за издаване на ПАМ по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, между които е началникът на група „Административно-наказателна дейност” отдел „ПП” при СДВР (тогава СДП), който в случая се явява издател на акта. Спазена е писмената форма, актът съдържа необходимите реквизити съгласно чл.59, ал.2 от АПК, същият е мотивиран.

Съдът намира, че оспорената заповед вследствие, че е допуснато съществено процесуално нарушение, е издадена при неправилно прилагане на материалния закон и в несъответствие с целта му. Съображенията:

ПАМ по чл.171, т.1 от ЗДвП се прилагат за осигуряване безопасност на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, тоест – те са от вида на преустановяващите ПАМ. Конкретната ПАМ се прилага с цел всички водачи на МПС да управляват същите само при условие, че имат сключена валидна застраховка „ГО“ и могат да установяват това към момента на проверката, като целта на закона е да се гарантира покриване на щетите на трети лица в случай на злополука.

Волеизявлението за прилагането на ПАМ се обективира в заповед, която представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК и се издава по реда на Глава Пета, Раздел Първи от АПК. Предпоставка за издаването ѝ е извършено от водача на МПС административно нарушение по някоя от хипотезите на чл.171 от ЗДвП. Нарушението се установява с АУАН, което в случая е сторено. Според чл.189, ал.2 от ЗДвП АУАН се ползва с доказателствена сила до доказване на противното, поради което доказателствената тежест за установяване на фактическа обстановка, различна от описаната в АУАН е за оспорващия.

Същевременно обаче в производството по издаване на заповедта за налагане на ПАМ важат правилата на Глава Пета, Раздел Първи от АПК, сред които съществените административнопроизводствени правила за уведомяване за започване на производството на заинтересованите лица (чл.26, ал.1); за участие на страните в производството (чл.34); за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая и обсъждане на обясненията и възраженията на заинтересованите лица (чл.35). Действително нарушението е установено с АУАН, но СУМПС на жалбоподателя не е иззето към този момент. Няма данни по делото жалбоподателят да е уведомен за започване на производството по налагане на принудителната мярка и да е обезпечено участието му по някакъв начин в това производство. Органът е задължен да комплектова преписката в цялост при изпращане на жалбата, а е и изрично задължен за това с определението на съда за насрочване на делото. Следователно при липса на данни за обратното, съдът приема, че жалбоподателят в качеството на адресат на ПАМ не е уведомен за започване на това производство спрямо него и не е взел участие в него. Ето защо в това производство и към момента на издаване на заповедта 13.03.2013г. не може да се приеме за установено непредоставяне от страна на жалбоподателя на сключена валидна застраховка.

Видно от представеното по делото копие на застрахователна полица, талон и стикер

става ясно, че застраховка за посочения автомобил е сключена на 01.03.2012г. – на следващия ден след съставяне на АУАН – 29.02.2012г. и съответно преди издаването на оспорената заповед – 13.03.2012г. Тоест констатираното на 29.02.2012г. нарушение е било преустановено още на следващия ден след установяването му, съответно и към момента на налагане на ПАМ с обжалваната заповед.

Да, действително разпоредбата на чл.171, т.1, б.”е” от ЗДвП предвижда временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до предоставяне на сключена валидна застраховка. Но от своя страна органът не е изпълнил задълженията си да уведоми лицето, което бива засегнато от налаганата ПАМ, за започване на такова производство и да обезпечи участието му в производството по налагане на мярката и по този начин да му предостави възможност да заяви, ако евентуално е налице, обстоятелство по сключване на застраховката и да я предостави. Така органът не е изяснил относимите факти и обстоятелства по случая. Ако го беше сторил, и жалбоподателят не бе представил данни за застраховката, то тогава би било налице основание да се приеме като налице основание за отнемане на СУМПС поради непредоставяне на сключена валидна застраховка и към издаване на заповедта. Но при положение, че не го е сторил, административният орган е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Нарушението е съществено, защото, ако органът беше изпълнил задължението си да уведоми заинтересованото лице, то вероятно би изяснил обстоятелството по сключване на застраховката и не би наложил мярката. Така е нарушен и принципът на истинност по чл.7 от АПК съгласно който административните актове се основават на действителните факти от значение за случая, а на преценка подлежат всички факти и доводи от значение за случая, като истината за фактите се установява по реда и със средствата, предвидени в АПК. Аргумент, че следва да се прилагат правилата за уведомяване, участие на заинтересованите лица, да се изяснят всички факти и обстоятелства по случая е, че в случая отнемането на СУМПС не е станало с издаването на АУАН (както например е предвидено в чл.172, ал.3 и 4 от ЗДвП) , а известно време след това, като по този начин е възможно нарушението да се отстрани след установяването му и преди налагане на ПАМ. Това, че жалбоподателят е управлявал МПС без сключена застраховка се санкционира по реда на административнонаказателната му отговорност. Целта на тук обжалваната мярка е да преустанови нарушението и да принуди лицето да изпълни изискването на съответната норма. И след като това е постигнато, то не се налага издаване на ПАМ, още повече, че същата няма обратно действие, а занапред, когато вече е налице сключена застраховка и целта на закона е постигната. ПАМ не е санкция за извършено нарушение, каквато се постига по пътя на административното наказване, а административен акт, който „принуждава” адресата да преустанови нарушението. И ако той го е сторил, вече не се налага да се прилага такава мярка.

Фактът на сключената застраховка следва да бъде взет предвид при преценка за законосъобразността на обжалваната заповед и предвид разпоредбата на чл.142 от АПК. Същата предвижда, че съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му, като установяване на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. Ето защо съдът следва да вземе предвид установения в хода на делото факт на сключване на застраховката. Още повече, че този факт е настъпил преди издаване на заповедта.

По изложените съображения съдът намира, че оспорената заповед е незаконосъобразна и по жалбата срещу нея следва да бъде отменена.

Извън горните съображения, обосноваващи отмяна на заповедта, за пълнота на изложението съдът обсъжда останалите доводи на жалбоподателя като неоснователни:

Неоснователен е доводът на оспорващия, че задължението за сключване на тази застраховка е за собственика на МПС. Това по принцип е така. Но задължение на оспорващия е било да не управлява МПС, за което липсва такава застраховка, тъй като за прилагането на ПАМ по чл.171, т.1, б. „е” от ЗДвП, е достатъчно да се установи, че водачът управлява МПС, за което няма сключена застраховка „ГО“ – независимо дали той или друго лице е собственикът на МПС. В този смисъл представения от оспорващия договор между него и собственика на МПС е неотносим.

Що се отнася до втората заповед за налагане на ПАМ и възражението на оспорващия за недопустимост на две наказания за едно и също нарушение –тази заповед е последваща спрямо заповедта по настоящото дело и е извън предмета на делото. За пълнота на изложението следва да се каже, че втората заповед касае друго нарушение, макар и същото по характер, извършено на следващия ден.

По отношение изложеното от оспорващия, че СУМПС му били отнети с мотив изчерпването на всички контролни точки - видно от справката за нарушенията, НП (л.13) и от представеното от оспорващия удостоверение (л.34) към датата на издаване на АУАН и на заповедта водачът действително е бил с отнети всички контролни точки. Не това обаче е основанието за издаване на ПАМ по оспорената заповед, поради което този факт е неотносим към спора.

Разноски не са претендирани от жалбоподателя и съдът не присъжда такива.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София град, I-во отделение, 6-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Т. Б. Д. заповед № 11609/13.03.2012г., издадена от Началника на група „АНД” при Отдел „Пътна полиция“ на Столична дирекция на вътрешните работи.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

(Боряна Бороджиева)

